

ಕಾಯನ ಹೊಸ ಜೀವನ

ಕಾಯನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಅವಳಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ತಂದಿತ್ತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿದಂತೆ ಕಾಯ ಅವಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಹೊಸತಾಗಿ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಗ್ಗುಲು ಬದಲಿಸುವ ಬದುಕಿನ ಅನೂಹ್ಯ ಪದರಿನಡಿ ಹೊಸತನ ಕಾದಿದೆ ಎಂಬುದು ಅರಿಯದೇ ಇರುವುದೇ ಬದುಕಿನ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವೆನಿಸಿತು ಕಮಲಿಗೆ. ಅವಳಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಭಾವುಕತೆಯ ಹೊನಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಕಾಯ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಸೋತಿದ್ದ. ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದರೂ ಬಿಡದಿ ಮಾರಯ ಎಂಬಂತೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಕಳಚಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿ ಅವನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು.

'ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆನೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಬಡತನ ನನ್ನ ಹೊಸತನೋ ಅಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ಕೊರತೆಯೂ ಆಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ದುಡಿದು ತಿಂದು ಬದುಕು ಸಾಗಿಸೋಣ' ಕಮಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನುಡಿದಾಗ, ಕಾಯನ ಮನಸ್ಸೂ ತಿಳಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಮಾರ್ಗ ಸುಲಭವೂ, ಸುಂದರವೂ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು.

'ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀನಿ ಹಿರಿಯರ ಜೊತೆ..' ಎಂದ ಕಾಯ. ಕಮಲಿ ತಲೆದೂಗಿದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಕತ್ತಲು ಕವಿದಿದ್ದರೂ ಅಂತರಂಗದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸುಂದರವಾಗೇ ಕಂಡರು. ಆ ಬೆಳಕು ಒಳಗಿನಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾ ಹೊರ ಬಂದು ಇಬ್ಬರ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ತುಸು ಅಂತರದಲ್ಲೇ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ಕಾಯನ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಕಳವಳವಾಗಲಿ, ಅಪರಾಧಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಆಧಾರವಾಗುವುದಾದರೆ ಈ ಸಂಬಂಧ ಬೆಸೆಯಲ್ಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿತವಿದೆ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಕಮಲಿಯನ್ನು ಮನೆಯೆದುರು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಯ ತನ್ನ ಜಗಲಿ

